

85.

»Artikel 2

Fællesskabet har til opgave gennem oprettelsen af et fællesmarked og gennem gradvis tilnærmelse af Medlemsstaternes økonomiske politik at fremme en harmonisk udvikling af den økonomiske virksomhed i Fællesskabet som helhed, en vedvarende afbalanceret ekspansion, en øget stabilitet, en hurtigere højnelse af levestandarden og snævrere forbindelser mellem de stater, som det forener.

Artikel 3

Med de i foranstående artikel nævnte mål for øje skal Fællesskabets virke under de betingelser og i det tempo, som er foreskrevet i denne Traktat, indebære:

- a. ophævelse, Medlemsstaterne imellem, af told og kvantitative restriktioner ved varers ind- og udførsel, såvel som af alle andre foranstaltninger med tilsvarende virkning,
 - b. indførelse af en fælles toldtarif og af en fælles handelspolitik over for tredjeland,
 - c. fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for personer, tjenesteydelser og kapital mellem Medlemsstaterne,
 - d. indførelse af en fælles politik på landbrugsområdet,
 - e. indførelse af en fælles politik på transportområdet,
 - f. gennemførelse af en ordning, der sikrer, at konkurrencen inden for fællesmarkedet ikke fordrejes,
 - g. anvendelse af fremgangsmåder, der muliggør en samordning af Medlemsstaternes økonomiske politik, og som gør det muligt at modvirke uligevægt på deres betalingsbalancer,
 - h. indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger i det omfang, dette er nødvendigt for Fællesmarkedets funktion,
 - i. oprettelse af en Europæisk Socialfond med henblik på at forbedre arbejdstagernes beskæftigelsesmuligheder og bidrage til en højnelse af deres levestandard,
 - j. oprettelse af en europæisk Investeringsbank, der har til formål at lette Fællesskabets økonomiske ekspansion gennem skabelsen af nye ressourcer,
 - k. associering af de oversøiske lande og territorier med henblik på at forøge samhandelen og på i fællesskab at fremme den økonomiske og sociale udvikling.«
86. *Wohlfarth* m.fl.: Die europäische Wirtschaftsgemeinschaft (1960) side 608, antager dog, at også præambelen omfattes af denne henvisning.
87. EFT nr. C 17/68.
88. Se dog herved ovenfor afsnit III under punkt 2.
89. Se om disse betingelser *Poul Andersen*: Dansk Statsforfatningsret, side 497, *Alf Ross*: Dansk Statsforfatningsret I, side 410, f. og *Max Sørensen*: Statsforfatningsret, side 307 f.
90. Om de begrænsninger i de nævnte traktatbestemmelers rækkevidde, der følger af almindelige folkeretlige principper, henvises til bemærkningerne herom hos *Max Sørensen, Juristen* 1963, side 78 og 1971, side 438. Det fremhæves her, at en medlemsstat under ganske særlige omstændigheder, som ikke på forhånd lader sig definere, vil kunne frigøre sig fra sine forpligtelser ifølge traktater.
91. Se nærmere *Holger Steen Sørensen, Juristen* 1972, side 261–271.
92. Se *Forfatningskommissionens Betænkning* side 31, gengivet ovenfor i afsnit III, under pkt. 1.
93. Længere synes *Holger Steen Sørensen, Juristen* 1972, side 261 ff. heller ikke at gå.
94. *Forfatningskommissionens Betænkning* side 31.
95. *Alf Ross*: Dansk Statsforfatningsret I, side 412 peger på, at man i og for sig også kunne tænke sig, at § 20-loven skulle kunne ophæves, når blot mere end 1/3 af folketingets medlemmer stemte derfor.
96. Se således *Poul Andersen*: Dansk Statsforfatningsret, side 499, *Paul Fischer*: Det europæiske Kul- og Stålfællesskab side 204, f., *Ole Krarup, U.f.R.* 1967 B, side 15 f. *Alf Ross*: Dansk Statsforfatningsret I, side 412, jfr. *samme, Juristen* 1972, side 310, *Erik Siesby, Juristen* 1971 I, side 423–425 og *Max Sørensen*: Statsforfatningsret, side 313 f., jfr. *samme, Juristen* 1963, side 78 f., 1971, side 437–439 og 1972, side 118.